

GOŃNIEC

Cena egzemplarza 30 hal

PRENUMERATA
W KRAKOWIE:

miesięcznie . . . 7 Kor. 50 hal.
kwartalnie . . . 22 " 50 "
Za odosłanie do domu 1 Kor. 50 hal
miesięcznie.

NA PROWINCY:

miesięcznie . . . 9 Kor. — hal.
kwartalnie . . . 27 " — "

OGŁOSZENIA:

Za wiersz nonpareilowy jednolam. przy
jednorazowym umieszczeniu 50 hal.,
przy większej ilości umieszczeń 40 h.

Nadesłane . . . . . 1 Kor. 50 h.
Po kronice . . . . . 3 " —

Drobne ogłoszenia 15 hal., matrymo-
nialne i korespondencya 20 hal., od
słowa.

Rękopisów redakcyja nie zwraca.

KRAKOWSKI

wychodzi codziennie nie wyłączając niedziel i świąt.

Redakcyja i administracyja: Kraków, ulica Dunajewskiego 7. — Telefon Nr. 2502. — Biuro miastowe
administracyji: ulica Karmelicka Nr. 16.

Rok I.

Kraków, piątek 8. listopada 1918.

Nr. 129.

Rozpoczęcie rokowań pokojowych przez Niemcy.

Berlin, (B.K.) Delegacyja niemiecka dla zawarcia zawieszenia broni i rozpoczęcia rokowań pokojowych wyjechała z Berlina wczoraj po południu w kierunku zachodnim.

Wojska bawarskie anektują Tyrol!

Innsbruck. (BK) „Innsbrucker Nachr.“ donoszą: Bawarskie ministerstwo wojny wystosowało do prezydenta tyrolskiej rady narodowej nast. telegram: Warunki zawieszenia broni między Austro-Węgrami a koalicją zmuszają nas do zabezpieczenia naszych granic kraju i do wysłania w tym celu wojska do północnego Tyrolu. Równocześnie te oddziały wojskowe mają pomódz do uporządkowania odpłynięcia rozluźnionych części wojska austro-węgierskiego w kierunku wschodnim oraz uchronić kraj przed anarchią. Nasze strażnice przednie przekroczą w nocy na dzień 5 listopada granice, a za nimi pójdą cięższe siły. Przychodzimy jako przyjaciele i oczekujemy, że przy naszych ruchach au-

styacko-niemiecka rada narodowa oraz komenda austriacka nie będą nam czyniły trudności. Gdyby to jednak mimo wszystko nastąpiło, to nasze wojska otrzymały wskazówkę, aby utworzyły sobie drogę bronią.

Komenderujący gen.: Krafft Delmeningen.

Decyzya Bawaryi tłumaczy się po części zapędami anekcyjnymi, z których idą równoległe tendencje pewnej części ludności Tyrolu, po części zamiary przeniesienia wojny na teren austriacki. Niemcy, obawiając się najwidoczniej niebezpieczeństw południowego frontu, dążą do tego, by front ten wysunąć jak najdalej na południe.

Strajk generalny w Hamburgu.

Berlin (tel. wł.). Z Hamburga donoszą: Od dnia onegdajszego w warsztatach tutejszych wybuchł strajk generalny. Po wielkim zgromadzeniu socjalistów, w którym wzięli udział żołnierze i marynarze, tłumy demonstrantów, witane entuzjastycznie przez ludność, śpiewając pieśni socjalistyczne, urządziły pochód przez miasto. Przyszło do starć między demonstrantami a wojskiem około północy, przyczem kilku ludzi zostało ranionych. Wczoraj rano żołnierze i marynarze odbyli znów wielkie zgromadzenie przed głównym dworcem.

Krwawa walka z oficerami na pokładzie „Kaisera“.

Wiedeń (telef.). „Wiener Allg. Zeitung“ donosi z Hamburga: Na okręcie wojennym „Kaiser“ oficerowie przez pewien czas usiłowali bronić niemieckiej flagi wojennej wobec załogi. Załoga zmusiła ich jednak do zwinięcia tej flagi, poczem wywieziono chorągiew czerwoną. Kilku oficerów zabito, między innymi komendanta okrętu. Cztery kompanie piechoty, stacyonowanej w Kilonii, przyłączyły się do tego ruchu. Czwarła kompania przez powstańców została zaaresztowana. Rada robotniczo-żołnierska uchwaliła, że oficerowie mają służyć wszystkim zarządzeniom i rozkazom rady żołnierskiej. Rozkaz, wydany do oficerów, aby zdjęli swoje rozety, został cofnięty. Równocześnie zarządzone, że oficerowie mają być traktowani na ludzku.

Manifestacyja akademików warszawskich.

Warszawa. (Polska Ag. tel.) Wczoraj o 4 popołudniu, po wiecach, odbytych w wyższych zakładach naukowych, ruszył pochód młodzieży uniwersyteckiej do zamku, gdzie dyrektorowi kancelaryi gabinetu cywilnego Rady Reg. wręczono uchwałę wiecu, domagającą się powołania tymczasowego rządu ludowego.

Prócz tego uchwalono domagać się zamknięcia uniwersytetu, młodzież bowiem postanowiła wstąpić do wojska. Manifestanci, których było kilka tysięcy osób, po odśpiewaniu „Roty“ Konopnickiej rozeszli się spokojnie.

Jasna Góra pod opieką wojsk polskich.

Warszawa. (PBK) Jasna Góra w Częstochowie znajduje się pod opieką wojsk polskich.

Rada reg. nie ustąpi miejsca dyrektoryatowi.

Warszawa (Pol. Ag. tel.). Ze sfer rządowych dowiadujemy się, że wiadomość, jakoby Rada Regencyjna miała ustąpić na rzecz mającego dziś powstać dyrektoryatu, jest w całości zmyślona i nieprawdziwa.

Koaliccyja może już bombardować Berlin.

Haga. (Tel. wł.) „British News“ donoszą z Londynu: Kapitulacyja Austrii umożliwiła obecnie lotnikom koaliccyi osiągnięcie w ciągu 10 minut Berlina i bombardowania go.

Armia Mackensena odcięta.

Budapeszt. (B. K.) Wiadomość, jakoby generał Mackensen ze swoją armią powrócił przez Węgry do Niemiec jest nienawdziwą. Rokowania, które rozpoczęto w sprawie pokojowego przemarszu armii Mackensena, nie są jeszcze ukończone.

Kolej syberyjska w rękach Amerykan

Petersburg. (BK) Dzienniki donoszą, że Władystok i cała kolej syberyjska znajduje się pod zarządem Amerykan.

Dyrektoryat Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

(Telefonom od kor. „Gońca Krakowskiego“).

WARSZAWA, 7. listopada. — Wczoraj utworzył się „Dyrektoryat polskiej Rzeczypospolitej Ludowej“ z tymczasową siedzibą w Krakowie. Dyrektoryat utworzony został przez polskie stronnictwa socjalistyczne i ludowe Królestwa i Galicyi. Składa się on z 5 osób i ma na celu najprzede powołanie do życia demokratycznego rządu polskiego. Manifest o powstaniu nowej władzy ogłoszony będzie jutro. Lista członków ujawniona będzie równocześnie z manifestem

Ameryka uznaje armię polską za reprezentacyje wojującego państwa.

Waszyngton (Telegram iskrowy). W piśmie sekretarza stanu Lansinga do prezydenta polskiego Komitetu narodowego, Romana Dmowskiego, który bawił w Waszyngtonie, powiedziano między innymi: Stany Zjednoczone odczuwają głęboką sympatyę dla narodu polskiego i z zadowoleniem śle-

dzą postępy sprawy polskiej. Naród amerykański odczuwa głębokie zadowolenie z powodu, że może przynieść pańskiej prośbie co do uznania armii polskiej pod naczelnym politycznym kierownictwem polskiego Komitetu narodowego za autonomiczną, współwalczącą armię.

Wybuch rewolucyi bolszewickiej w Niemczech.

Wiedeń (telef.). Już wczoraj doniesiono z Berlina o wielkich strajkach i buntach marynarzy w Kilonii, którzy podobno ogłosili republikę, rozbroili wszystkich oficerów. W południe depesze oficjalne doniosły, że w Kilonii zapanował już spokój. Tymczasem z depesz prywatnych, które opisują zajęcia wieczorne, wynika, że ruch marynarzy nie tylko się nie zmniejszył, ale przeciwnie najwidoczniej znacznie się spotęgował. „Abend“ donosi z Kilonii, że cała flota, stacyonowana w tamtejszym porcie, przeszła do obozu powstańców. — Wszystkie tutejsze okręty wywiesiły czerwoną chorągiew. Całe miasto i wszystkie warsztaty, jako też port są w rękach rewolucjonistów.

Posel Lodge nie wrócił do Berlina, lecz pozostał w Kilonii i prowadzi rokowania z robotnikami. Gubernator Kilonii, admirał Southon, został przywrócony. Policya poddała się zupełnie radzie żołnierskiej. Na zamku ks. Henryka pruskiego wywieszono czerwoną chorągiew. Rada żołnierska objęła zupełnie administracyje miasta, zniosła cenzurę i ogłosiła strajk generalny. Prócz pos. Lodge go-

przybyli do Kilonii także niezawisli posłowie socjalistyczni Haase, Ledebur i Liebknecht.

Wiedeń (telef.). „Wiener Allg. Zeitung“ donosi z Hamburga: W Kilonii przyszło wczoraj kilkakrotnie do strzelaniny w mieście. Cały ruch kolejowy jest wstrzymany. Marynarze zajęli dworzec i zamknęli zupełnie plac przed dworcem.

Posel Noske stanął na czele rady robotniczo-żołnierskiej i stara się uspokoić marynarzy. Burmistrz miasta doniósł, że robotnicy i żołnierze formułują następujące żądania: 1) uwolnienie wszystkich więźniów politycznych; 2) zupełna wolność prasy i zgromadzania się; 3) zniesienie cenzury listowej; 4) odpowiednio traktowanie żołnierzy przez przełożonych; 5) flota w żadnym razie nie wyjedzie z portu; 6) wszystkie postanowienia, mające na celu ochronienie własności prywatnej, będą sformułowane przez radę żołnierską; 7) niema żadnych przełożonych; 8) nieograniczona wolność osobista każdego żołnierza; 9) oficerów, którzy zgodzą się z temi żądaniami, witamy jako naszych towarzyszy. Wszyscy inni oficerowie tracą wszelkie prawa do dalszego zaopatrzenia.

List z Wiednia.

Wiedeń, 5 listopada. — Nad stolicą naddunajską ciąży jakieś glucho przynębienie i apatia. Ludzie snują się po ulicach z poważnymi twarzami. Z dawnej wesołości Wiednia jakby nie było pozostało. Jest to oczywiście nastroj chwilowy, wywołany może szeregiem dni słotnych i obawą przed najazdem jeńców i rewolucją bolszewicką. Jedno i drugie jest wprawdzie straszakiem, w który nikt nie wierzy, mimo to przewrót dziejowy, który się w oczach naszych z przerażającą szybkością dokonywa, odjął się silnie na nastroju ludności wiedeńskiej. Panuje powszechne przekonanie, że za sześć do dziesięciu dni zjawia się wojska amerykańskie w Wiedniu. Perspektywa ta nie przeraża co prawda Wiedeńczyków. Przypuszczają oni słusznie, że wraz z Amerykanami przyjdzie też i żywność do Wiednia. Wiedeń rozporządza obecnie zapasami, które starczą zaledwie na miesiąc. Nowy rząd niemiecko-austriacki organizuje powoli nowe państwo. Nie idzie mu to składnie, dowodem czego są liczne sesje i konflikty pomiędzy nowymi władzami a ludnością. Niebezpieczeństwo bolszewickie nie grozi Wiedniowi. Ruch bolszewicki jest tu dość słaby. Przewodcą jego jest niejaki Kliss, porucznik, który do niedawna był funkcjonariuszem wojennej kwatery prasowej i pisywał patryotyczne feljetyony do „Fremdenblattu“. Trwoga przed jeńcami ustąpiła w Wiedniu, kiedy w ubiegłą niedzielę zauważono liczne rzesze jeńców włoskich w Praterze, zabawiające się z łańcuchami włoskimi wszystkimi sensacyjnymi, które Prater wiedeński swoim gościom daje.

W ministerstwach centralnych panuje bezradność. Urzędnicy chodzą zafasowani, debatując żywo nad swoim losem. W ministerstwie spraw zagranicznych otrzymał dr. Wiktor Adler i jego zastępca dr. Otto Bauer, osobny pokój, celem czynienia studyów nad biurowością ministerstwa. Osobna deputacja urzędników kancelaryjnych ministerstwa spraw zagranicznych otrzymała od dra Adlera zapewnienie, że rząd niemiecko-austriacki nie planuje żadnych wydatków urzędniczych. Wszyscy mogą być spokojni o swoją przyszłość, a gdyby okazała

się potrzeba redukcji personalu, wówczas będą przydzieleni do innych urzędów.

Na razie nie zanosi się na zmianę rządów w ministerstwie spraw zagranicznych. Po ustąpieniu Andraszy'ego, zawiaduje agendami ministerstwa szef sekcji Flotow. Jedyną widoczną zmianą jest znamienny szczegół, że z tytułaturny Ballhausplatzu opuszczono litery „c. i k.“. Likwidacja agend wspólnych potrwa w każdym razie szersze miesiące.

Przyszłość dynastii habsburskiej jest na razie zagadką. Widoki dynastii nie są jednak całkiem beznadziejne. Ruch republikański jest obecnie co prawda dość silny, nie wiadomo jednak, czy będzie na tyle żywotnym, aby przezwyciężyć stare formy, z którymi ludność monarchii się żyła. W niemieckiej Austrii decydują o formie rządu wybory. Nie należy zapominać, że ludność wiejska jest usposobiona monarchicznie. Chrześcijańsko-socjalni obsadzili swoimi ludźmi administrację wewnętrzną, pozostawiając sprawy zagraniczne, które w obecnej sytuacji nie będą miały wielkiego znaczenia, socjalnym demokratom. Mając aparat administracyjny w rękę, potrafili chrześcijańsko-socjalni poprawić sytuację na swoją korzyść.

Koalicja, jak słychać, nie jest za usunięciem dynastii habsburskiej i chętnieby widziała odnowioną Austrię z ustrojem federalistycznym. Gdyby do tego doszło, wówczas widoki dynastii znacznie by się poprawiły. Znamiennym jest, że ze strony czeskiej nie jest toczona żadna kampania prasowa przeciw dynastii. Oczywiście, że rzecz zmieniałaby się, gdyby w Czechach i gdzieindziej wzięły górę prądy bolszewickie.

Z Berlina nadechodzą wiadomości, że Niemcy zdecydowane są toczyć dalej wojnę i nie przyjąć upokarzających warunków koalicji. Cesarz Wilhelm nie chce stanowczo abdykować. Odpowiedzi Wilsona na ostatnią notę niemiecką nie oczekują w Berlinie przed 10-tym listopada. Dziś bowiem właśnie odbywają się w Stanach Zjednoczonych wybory do kongresu, które zadecydują o prezydenturze. Wilson będzie się przed wyborami wystrzegat zająć jakieś określone stanowisko w drażliwej kwestii przeszłości Niemiec, tym bardziej, że przeciwnicy Wilsona, republikanie, starają się go przelicytować, żądając zupełnego zniszczenia Niemiec.

bożeństwa dziękczynne i manifestacje.

Prasa poświęca wypadkom artykuły, w których wita oswobodzenie Galicji. „Gazeta Narodowa“ pisze:

„Niema już Galicji. Niema kraju „koronnego“, niema ekspozytury biurokracyzmu austriackiego ani upośledzonego stale „Hinterlandu“, przeznaczonego jakoby na to, aby Wiedeńczyk mówił o nim z pogardą, minister — z perfidnym politowaniem, a cesarz — z nie nie dającą — laskawością.

Witajcie — bracia! My tutaj, w Wielkopolsce, spokojnie czekając naszej godziny, cieszymy się, że Wasza już wybiła i w Waszej radości najgorętszy przyjmujemy udział. Witajcie — Wy, rzesze młodzieży, której danem było we własnym użyć się języku, a którym dziś danem będzie dla własnego pracować państwa. Witaj — ziemio, „zdolna wyżywić pół świata“ i ziemio polskiego, sarowego piekna! Wiedźcie, że rozdzieleni kordonami, inni od Was, bo wśród innych chowani warunków, przeciw poczuciu się do wspólności z Wami, do jedności, do tego samego ducha, do jednej krwi i kości — i że wiemy dobrze, iż imię nasze — i nie imię tylko — jedno jest: imię Polaków.

Zajęcie polskiej Orawy i Spiżu.

Major Brzoza, który organizuje polskie siły zbrojne na Podhalu, z chęcią zgłaszających się do niego górali i P. O. W., zajął północną Orawę, zamieszkałą przez ludność polską i lada dzień zajmie Spiż.

Chodzi tu nie tylko o przyłączenie do Polski części polskich części północnych Węgier, ale i o utworzenie kordonu przed zbliżającymi się watahami jeńców rosyjskich, którzy wyrwawszy się z obózów, podążają do domu, plądrując i niszcząc wszystko, co napotkają po drodze.

W ten sposób spalona została Czacza w Trenczyńskiem, obecnie już zajęta przez Polaków legionistów.

Radość wśród górali.

Z Jabłonkowa donoszą o entuzjazyzmie wśród górali z powodu przyłączenia Śląska do Polski. Górale ze łzami w oczach mówią:

„Dotychczas, gdy Austriacy rekirowali, to ukrywaliśmy wszystko, obecnie jednak, gdy nasz rząd polski będzie potrzebował, to ostatni placzek oddamy“.

Rozkazu wojskowe.

Oficerowie i urzędnicy techniczni zgłaszają się do celu dalszego przydziału służbowego u referenta technicznego komendy wojskowej, kapitana Zdzisława Zahaczowskiego, między godz. 9—12, ul. św. Gertrudy 12 p.

Ogłoszenie to dotyczy wyłącznie tych, którzy nie mają obecnie przynależnego przeznaczenia służbowego.

Za komendanta: Piasecki, gen. major.

W myśl rozkazu gen. majora Roji, wszyscy oficerowie i żołnierze byłej 1. brygady Legionów Polskich (piechota, artyleria, kawaleria, saperzy, dział pionierów) zameldują się natychmiast do służby w 5 p. p. W. P., Kraków, koszarzy przy ul. Rajskiej.

Karasiewicz-Tokarzewski
dowódcą 5 p. p. W. P.

Lista konfidentów austriackich.

Polskie Biuro korespondencyjne otrzymuje informacje od władzy wojskowej, że archiwum austriackiego oddziału wywiadowczego w Krakowie, które objęła wojskowość i opieczętowała, obecnie oddane zostało przez wojskowość w ręce posłów Tejmajera, Ptasia i Bobrowskiego do ich dyspozycji.

Tajne dokumenta z Morawskiej Ostrawy.

Pisma czeskie donoszą: Przy objęciu przez władze czesko-słowackie aktów wojskowych w Morawskiej Ostrawie, wykryto szereg dokumentów, odnoszących się do spraw sądowych, wdrożonych w czasie wojny przez władze wojskowe przeciw szeregowi polityków czeskich i polskich, wraz z spisami denuncyantów i meżów zaufania komendy wojskowej. Akta te odnoszą się zwłaszcza do tego czasu, kiedy Morawska Ostrawa była siedzibą krakowskiej komendy wojskowej (Militär Kommando).

Akta te częścią odesłano do Pragi, częścią oddano w zaufane ręce polskie.

Mają one być wkrótce ujawnione.

„Oczyszczamy się“

(Kr.) Czeski „Večer“ proponuje na dzień 8 listopada, jako w rocznicę bitwy pod Białą Górą, wielkie święto oczyszczenia narodu. Od Lasu Czeskiego aż do Tatr, w całym kraju należy przygotować wielkie stosy i zanieść na nie: wszystkie drzwi, głowe orły, obrazy cesarskie, austriackie ordery i medale, które są i były hańbą wolnego narodu i tytuły radców rządu, radców cesarskich i radców dworu, dyplomy i herby szlacheckie, dekrety cesarskiego uznania, lojalne książki szkolne i austriacki hymn państwowy. Te stosy nie będą ustawione

Federacja polsko-czeska.

Genewa (Li). Na wiadomość, że wybitni mężowie czescy mają przyjechać do Szwajcarii, poruszyli się kolonie słowiańskie.

Niebawem zjawili się Benes w Genewie i odbył szereg narad. — Pojechało też kilku Polaków. —

Ale cóż, kiedy p. Benes nie chce nic — mówi. Mimo jego milczenia — powtarza się uporewzwie wiadomość, że jest zamierzona pewnego rodzaju federacja polsko-czeska.

Polska—Litwa—Ukraina.

Genewa w listopadzie. — (Li) Wbrew różnym oświadczeniom biur rozmaitych, informują nas z kół miarodajnych, że zachodnia Europa najchętniej widziałaby Polskę historyczną, która objęła w sojuszu: równego z równym, Litwę i Ukrainę. Może

ta dążność zachodu osłabi walki na wschodzie i nakłoni do pewnej rozważki interesów tych narodów i ich kulturalnych i ekonomicznych zadań względem Europy.

Okopy pruskie pod Szczakową.

Jaworzno, 7 listopada. — Jak donoszą z Jaworzna, od kilku dni Prusacy bardzo pilnie pracują nad sypaniem okopów na swej granicy od strony Jelenia i Szczakowy. Przy pracy czynne jest wojsko, które natychmiast obsadza usypane okopy. Fakt ten wywołuje wśród okolicznej ludności wielkie zaniepokojenie.

Rozruchy w Jaworznie na tle zemsty za postrzelenie robotnika.

Od naszego korespondenta.

Jaworzno, 6 listopada. — Przed niedawnym czasem wrócił do Jaworzna syn kupca tutejszego, Fenigera, który wzięty do niewoli, przebywał przeszło dwa lata w Rosji jako jeńiec. Przedwczoraj popołudniu Feniger, wdawszy się z robotnikiem Hapką w kłótnię, dobył nagle rewolweru i ciężko ranił swego przeciwnika.

Przytrzymano go wprawdzie i oddano w ręce władzy, wkrótce jednak po spisaniu protokołu, wypuszczono go na wolność.

W dniu wczorajszym odbyło się w „Sokole“ zgromadzenie powszechne, pod przewodnictwem ks. Sosina, na którym omówiono wiele spraw aktualnych, ściśle związanych z obecną chwilą i powzięto szereg rezolucji. Zgromadzenie zakończyło się o godz. 8 wieczorem, jednakże około godz. 10 wieczór część uczestników wiecu zebrała się ponownie i mając zamiar przytrzymać młodszego Fenigera, ruszyła przed sklep jego ojca, który momentalnie zdemolowano. Po chwili tłum rzucił się na sklepy sąsiednie, które rozbił i zrabował.

Ponieważ w kilku z nich znaleźiono większą ilość ukrytych artykułów przedwojennych, zebrani rozpoczęli niszczenie sklepów żydowskich przy innych ulicach.

Pomimo, iż rabunek trwał do białego rana, nikt nie został zabity, ani poważnie rany.

ROZRUCHY SĄ NICZEM wobec gwałtownego natłoku do kinoteatru „Sztuka“ publiczności chcącej za każdą cenę zobaczyć przepyszny dramat „Pranie światła w ciemności“ z niezrównaną Mią May w roli głównej.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.
Św. Engelberta
Wschód słońca 6 39
Zachód słońca 4 08
Długość dnia 9-29

REPERTUAR TEATRU IM. SŁOWACKIEGO.
Czwartek: „Wesele“.
TEATR ŁOWSZECHNY.
Czwartek: „Hrabia Luksenburg“.

Do P. T. Czytelników!

Wskutek panujących obecnie stosunków politycznych nastąpiła przerwa w dostawie papieru rotacyjnego dla polskich wydawnictw, które dotąd pobierały papier z krajów niemieckich.

Ażeby uregulować zaopatrzenie prasy w ten niezbędny artykuł uchwalili jednymyślnie „Związek Gospodarski Wydawnictw Polskich“ na posiedzeniu odbytem wczoraj, konieczność ograniczenia dotychczasowego rozmiaru dzienników do połowy, względnie do jednorazowego wydania.

Dopiero z chwilą polepszenia się warunków gospodarczych a w szczególności transportowych będzie można powrócić do normalnych nakładów.

Związek nie ustaje — staraniach by sobie na przyszłość potrzebną ilość papieru rotacyjnego zabezpieczyć.

Podajemy to do wiadomości P. T. Czytelników z prośbą o wyrozumiałość dla trudnego położenia prasy.

„Czas“ „Głos Narodu“ „Il. Kurjer Codzienny“ „Goniec Krakowski“ „Nowa Reforma“ „Naprzód“ „Piast“ „Prawo Ludu“ „Prawda“

Entuzjazm w Wielkopolsce.

Wyzucenie Austriaków z Galicji wywołało w Wielkopolsce ogromny entuzjazm. Odbyły się na-

na miejscach zaszczytnych, nie pośród mieszkań ucziwych obywateli, ale na miejscach dawnego trawienia, pogórzach szubienicznych i osadach żywciskich. Praga oczyściła się już poniekąd: Ze wszystkich biur policyjnych wyrzucono portrety Habsburgów i bohomyzy pamiątkowe zwycięstw austriackich. Rozumie się, że skasowano również wszystkie napisy niemieckie.

Nominacja komisarzy w Galicyi zachodniej i środkowej.

Naczelnik wydziału administracji P. K. L. hr. Lasocki mianował komisarzami P. K. L. w powiatach: Biała — p. Chłapowski, Brzesko — p. Hendrycha, Grybów — dra Kaz. Ramuła, Jarosław — p. Rawskiego, Kolbuszowa — p. Jaworzykowskiego, Kraków — p. Biesiadeckiego, Limanowa — p. Sobolewskiego, Łańcut — posła Jachowicza (włościanina), Mielec — p. Rózeckiego, Myślenice — p. Kudelskiego, Nowy Sącz — p. Waydowskiego, Nowy Targ — posła Bednarskiego, Oświęcim — p. Dstusze, Pilzno — p. Stubbenvola, Podgórze — p. Grotowskiego, Przeworsk — p. Romanowskiego, Ropczyce — p. Żelechowskiego, Tarnów — p. Chylińskiego.

Odczyszczenie dalszych powiatów komisarzami P. K. L. nastąpi w najbliższych dniach.

Zorganizowanie przemysłu węglowo - naftowego.

Wydział górniczy kontynuuje swoją pracę nad zorganizowaniem przemysłu węglowego i naftowego. Produkcja soli jest już nietylko w nowo formy organizacyjne. Dzisiaj odbędzie się w Cieszynie konferencja inspektora górniczego dra Czaplńskiego z Radą Narodową, celem ujednostajnienia i ujęcia całej produkcji węglowej. Zmiana warunków pracy i uprawiania górników, jest pierwszą troską Wydziału górniczego. Wprowadzenie Wydziałów Rad Robotniczych do zarządu kopalń postępuje. Czyny się przygotowania, by kierownictwo kopalń odpowiadało potrzebom kraju w zupełności i dążeniom Wydziału górniczego.

Gdzie zachodzi potrzeba, zajdzie zmiana w kierownictwie. Trudność stanowi — brak fachowych sił. Mimo to sprawa będzie tak urządzona, by wszystkie kopalnie były pod ścisłą kontrolą Wydziału górniczego, tak co do produkcji, jakoteż w sprawach robotniczych.

Równocześnie przeprowadza się reorganizację hutnictwa i przemysłu naftowego i rafineryjnego. Wydział górniczy ujmie całą produkcję w swoje ręce. Wydział górniczy zwrócił się do zarządu kolejowego, aby zaraz stwierdził, jakie zasoby ropy naftowej i jej przetworów znajdują się w magazynach i liniach kolejowych.

Wzwało wydział kolejowy, aby ustalił park wagonowy wozów naftowych i węglowych i aby zorganizował najszybszy przewóz węgla z kopalń do miejsc zapotrzebowania.

Berlin a rewolucja krakowska.

(K) Prasa berlińska podaje informacje o usunięciu władz austriackich z Galicyi. Między innymi znajdują: szczegóły zajęcia w Krakowie.

Charakterystyczne, że poza lakonicznymi notatkami prasa ta nie omawia bliżej podanych wypadków.

„Austriacka zdrada“.

(K) „Berl. Deutsch. Tageszeitung“ donosi, że prasa wiedeńska w mniej lub więcej ostry sposób krytykuje krok sfer rządowych w byłej Austrii, które zawarły haniebną pokój. „N. W. Tagbltt“ nazywa zawieszenie broni podwójną zdradą — primo wobec monarchii, secundo wobec Niemiec. Zdrada wobec Niemiec jest widoczną wobec zezwolenia na wolny przejazd wojsk koalicyjnych przez byłą monarchię i ułatwienie przez to zaatakowania Niemiec.

Niemcy o internowaniu Piłsudskiego.

(K) „Deutsche Tageszeitung“ donosi o odpowiedzi kanclerza Niemiec, danej Radzie Regencyjnej w sprawie uwolnienia Piłsudskiego.

Zarazem dodaje, że przed rokiem został Piłsudski z powodu udowodnionych machinacyi przeciw wojskom niemieckim w Polsce za wiedz Rady Regencyjnej internowany. Obecnie zaś powiada wspomniany dziennik ze zdziwieniem, że Rada Regencyjna żąda jego wypuszczenia, rzekomo z powodu mianowania go ministrem wojny.

Pocieszają się... jak mogą...

(K) Przed kilkoma dniami rząd ukraiński w Kijowie, z powodu odejścia wojsk niemieckich, wyraził podziękowanie rządowi niemieckiemu, za „ratowanie narodu ukraińskiego przed głodem, mordami i zniszczeniem“.

Obecnie „Post“, podając tę wiadomość, pociesza się, że przynajmniej raz jeden odezwał się głos uznania (?) dla wojsk niemieckich, który poznał je jako element porządku (znalazł swój swego...).

Berlińscy bledacy pocieszają się, jak mogą i usaleją...

Hofrichter w parlamencie.

W dniu wczorajszym przybył do wiedeńskiego parlamentu nadporučnik austriacki Adolf Hofrichter, aby poczynić starania o zupełne zwolnienia go od 18 letniej kary więzienia, na jaką przed kilku laty skaza-

ny został za głośną afere trucielską. Hofrichter opowiadał, że osadzony w Möllersdorf cierpiał w ostatnich czasach nieopisaną mękę. W całym zakładzie karnym panował straszny głód, tak dalece, iż więźniowie aby utrzymać życie, zjadali nawet własne ekskrementa. Na razie stara się Hofrichter — wypuszczony chwilowo na wolność — o wznowienie swego procesu.

SUPERIORAT POŁOWY na zachodnią Galicyę i Śląsk powierzyła naczelna komenda wojsk polskich w Krakowie X. Henrykowi Grębskiemu, który od początku wojny pełnił obowiązki kapelana wojskowego w krakowskiej komendzie korpusnej. X Grębski objął bezzwłocznie urzędowanie. Wiadomość o powierzeniu X. Grębskiemu superioratu Galicyi i Śląska, wywołała żywe zadziwienie zarówno w kołach duchowieństwa jak i wśród wojskowych. X Grębski bowiem znany zarówno ze swej rzetelności i energii, jak i z prawdziwych zalet osobistych jako kapłan-patriota posiadał pełne sympatyje w kołach oficerackich oraz umiał sobie pozyskać zaufanie i szacunek żołnierzy. W kołach obywatelskich X. Grębski był ceniony dla swego szczerzego patriotyzmu.

PUŁKOWNIK SMIGŁY-RYDZ, mianowany generałem brygady, objął dowództwo granic wschodnich i złożył przysięgę Radzie Regencyjnej.

GEN. ROZWADOWSKI znajduje się w drodze do Krakowa.

KOMENDANT MIASTA kapitan Miecz. Łasiński, mianowany został majorem.

(d) **TERMIN ZGŁOSZEŃ DO STRAŻY OBYWATELSKIEJ** przedłużono do piątku dnia 8 b. m. Listy zgłoszeń będą sprawdzone z listami mieszkańców, a niestawiający się do służby podlegną karze administracyjnej.

WARSZAWA WITA WOJSKA POLSKIE. Onegdaj przybył do Warszawy wśród entuzjazmu ludności, batalion wojsk polskich.

PRZYJĘCIE DONACYI NA RZECZ POLSKI. „Monitor Polski“ ogłasza dekret Rady Regencyjnej o przyjęciu donacyi na rzecz państwa polskiego. Donacje te mają być w przyszłości przez Sejm polski obrócone na rzecz małorolnych i bezrolnych, dla ofiar wojny i zasłużonych wobec Ojczyzny.

ZMIANA TYTUŁU RADY REGENCYJNEJ. Polska Agencja telegr. donosi, że Rada Regencyjna tytułuje się obecnie Radą Regencyjną państwa polskiego, a nie jak dotąd Królestwa Polskiego. Zmiana ta jest już uwidoczniona na ostatnich dekretach i reskryptach.

UWOLNIENIE ROSETA. Z Warszawy telegrafują: Członek byłej Rady stanu, R. Roset, skazany swego czasu przez władze niemieckie i przebywający dotychczas w Modlinie, powrócił do Warszawy.

BYLI URZĘDNIKY AUSTRIACCY NA ETANCIE RZĄDU POLSKIEGO. Z kół obywatelskich piszą nam:

„Z chwilą ujęcia całej maszyni państwowej, zarówno administracji cywilnej, jak i wojskowej przez Rząd polski — zleżała się bardzo wielu kompetentów do posad. W przyjmowaniu tych osobników wskazana jest atoli pewna ostrożność, gdyż niektórzy z nich obciążeni są złą opinią, mającą źródło w ich wojennej przeszłości i stosunku ich do polskiego społeczeństwa. Niektórzy kompetenci do posad w polskim sądownictwie wojskowym mają na swem sumieniu ofiary swojej c. k. gorliwości i ręce ich są krwią niewinnych zbroczono. Tacy nie powinni mieć dostępu do posad i godności w wolnem państwie polskiem!“

(d) **NARADY ROLNIKÓW.** Wczoraj w południe toczyły się w Tow. rolniczym narady wielkich i małych rolników powiatu krakowskiego z przedstawicielami PKL i gminy m. Krakowa, pod przew. prez. Tow. Kółek roln. p. Cieleckiego.

Na naradach przyjęto rezolucję uchwalającą dostawienie produktów dla Krakowa i magazynów Urz. aprow. i do 15 bm. odstawić część kontyngentu, zwrócić się do PKL z apelem o zarządzenia przeciw lichwie. W ostatniej rezolucyi poddają się zarządzeniom władz polskich, celem utrzymania ładu i porządku.

(d) **ZMIANY W POLICYI.** Komisarz policyi p. Jala, objął ekszozjunkturę policyi na dworcu krakowskim po st. komisarzu dr. Warczewskim, który otrzymał komendę innego oddziału policyi.

(d) **POSADY KOLEJOWE.** Dyrekcja kolei państwowych w Krakowie potrzebuje zaraz większej ilości inżynierów maszynowych, rzemieślników i t. p., oraz robotników. Celem omówienia warunków zgłaszać się trzeba do wydziału IV. magazynowego, dyrekcya kolejowa, plac Matejki w Krakowie.

(K) **ZEBRANIE W „SOKOLE“.** Wczoraj odbyło się w „Sokole“ krakowskim zebranie międzypartyjne stronnictw, stojących na gruncie narodowym, celem stworzenia organizarwi politycznej, która by przysłała z pomocą społeczeństwu w utrzymaniu ładu i porządku. Organizarwa ma być tworem przemiatającym, powstałym na obecny okres przejściowy. Zebraniu przewodniczył dr. Łobaczewski, główny referat wygłosił prof. Rukawski.

OGANICZENIE WYSZYŃKU ALKOHOLI. Naczelnik wydziału administracyjnego PKL hr. Lasocki wystosował do wszystkich starostw w Galicyi zachodniej i środkowej oraz do magistratu i dyrekcji policyi w Krakowie następujące zarządzenia:

Z powodu rozruchów, które wydarzyły się w wielu miejscowościach kraju zarządza aż do odwołania natychmiastowe zamknięcie wszelkich szynków od godziny 6 wieczorem oraz zupełny zakaz sprzedaży wszelkich alkoholi z wyjątkiem piwa, wina i miodu.

(d) **HISZPANKA SŁABNIE STAŁE.** Jak wykazują daty miejskiego Urzędu zdrowia. Od 27 z. m. do 2 b. m. zmarło w Krakowie na hiszpankę i za-

palenie płuc 49 osób, w poprzednim tygodniu 66. Znowu więc o 17 wypadków więcej.

(d) **ARESZTOWANIE ŻŁODZIEI.** Policya aresztowała szajkę złodziejską. Grzegorz Hirsza, Karolina Hirsz i Henryka Kokalita, którzy obrabowali kupca Markusa Hirsza i popełnili szereg innych kradzieży.

(d) **NAPAD BANDYCKI.** Banda uzbrojonych rabusiów skradła Dorze Pingrunt w Gdowie 25.000 koron.

(d) **DO ODEBRANIA.** W biurze bezpieczeństwa publicznego pod Zamkiem są do odebrania różne rzeczy, pochodzące z kradzieży.

(r) **W NOWYM SĄCZU** komendę nad załogą nową sądecką objął major Trzeźński, komendę placu porucznik Kieka, dotychczasowy komendant P. O. W. W mieście entuzjazm.

KOMENDANTEM WADOWIC został pułkownik Lederer; dzięki niezłomowanej pracy por. Michałkiewicza, powstała straż obywatelska, która naliczye pełni swe obowiązki; w szeregach wojskowe zgłaszają się tłumnie jeńcy Polacy i młodzież. W samem mieście spokój; drobne wykroczenia zaszły we wsi Zembrzyce.

(Kr) **AUSTRIACKA FLOTA WOJENNA.** Wiedeńska prasa kpi z t. zw. „wojennej“ floty austriackiej, którą zanektowali Włosi dla siebie: „W przeciągu czterech lat wojny — pisze „Arb. Ztg.“ — nie odgrywała wojenna marynarka żadnej roli. Chyba, że od czasu do czasu któryś z okrętów w powietrze wyleciał lub sielankę morską przerwał bunt marynarzy“.

ZABICIE GENERAŁA WURMA. „Narodni Politika“ przynosi dłużej szczegóły o katastrofie armii Aoroewicza, donosząc pomiędzy innymi, że żołnierze VI. armii, uciekającej w nieładzie z frontu włoskiego, zabili komendanta tej armii, generała Wurma.

O WŁASNOŚĆ „BURGU“. „Mittag“ donosi: Arcyksiążę Maks (młodszy brat cesarza Karola) przybył tutaj i udał się do cesarskiego „Burgu“, skąd brał wielkie kufry i wyjechał z nimi do Lincu. Wymentioned pismo wzywa niemiecką Radę narodową, ażeby objęła opiekę nad dobrami i przedmiotami sztuki, będącymi własnością publiczną.

SAKSONIA OBAWIA SIĘ WKROCZENIA WOJSK CZESKICH. Z Dreżna donoszą do „Vossische Zeitung“: Czesko-słowackie oddziały wojskowe zajęły wczoraj budynek stacyjny w Warnsdorf. Nad granicą saską zgromadziły się liczne oddziały wojsk saskich, aby zapobiedz wkroczeniu wojsk czeskich do Saksonii.

WIELKA KATASTROFA KOLEJOWA NA WĘGRZECH. O północy zdarzyła się na dworcu towarowym Rakoskim wielka katastrofa kolejowa — W pociągu, przepełnionym żołnierzami, pod jednym z wagonów spadła z osi para kół. Wóz wyskoczył z szyn, a następnne wagony wjadły nań. Dotychczas wydobyto 30 zabitych i 180 rannych.

(Kr) **MONETA W INSRUCKU.** Rada miejska w Insrucku postanowiła wydawać własne banknoty papierowe. Przyczyną ma być rzekomo brak monety austriackiej.

(Kr) **KŁĘSKA ŻYWNOCIOWA WIEDNIA.** Węgry wysyłały dotychczas do Wiednia po 900 sztuk bydła oraz odpowiednią ilość paszy. Obecnie w piśmie do burmistrza Wiednia oświadczył węgierski minister rolnictwa, że przysyłanie tego kontyngentu byłoby czyni zawieszem od dostarczenia Węgrom rozmaitych towarów i to po cenach przedwojennych. Węgry w zamian za swoje bydło żądają sukna, płótna, obuwia i papieru.

(d) **NABOŻENSTWO ŻALOBNE** za poległych w wojnie światowej żołnierzy Polaków odbędzie się staraniem pracowni m. biura centr. akcyi zapom. u OO. Franciszkanów, w piątek o godz. 8 rano.

(d) **„CZESKA BESEDA“.** Grono Czechów, zamieszkałych w Krakowie, postanowiło wznowić dawno nieczynną „Czeską Besedę“. Za dwa tygodnie ma się odbyć zebranie konstytuujące.

W KONCERCIE TOW. MUZYCZNEGO, który odbędzie się dnia 8 listopada b. r., w sali Saskiej, wystąpi znana pianistka, p. Marya Tyrowiczówna, oraz kwartet krakowski, złożony z pp. prof. Władysława Syrka, I. skrzypce — p. Józefa Schuesslera, II. skrzypce — prof. Mieczysława Szaleskiego, altówka — i prof. Egona Kubička, wiołoncezela. Bilety do nabycia w księgarni S. A. Krzyżanowskiego, Linia A—B, a w dzień koncertu wieczorem przy kacie.

WANDA LANDOWSKA, znakomita nasza klawecystka i pianistka, wykona na koncercie w niedzielę, dnia 9 b. m., w sali „Sokola“, nadzwyczaj zajmujący program. Pozostałe bilety do nabycia w księgarni Fr. Eberta, hotel Saski.

UPRASZAM OSOBY, które w jakikolwiek sposób zetknęły się w latym 1917 r. z ukrywającą się przed władzami pruskimi i austriackimi w Krakowie, s. p. Aldona Zofią Gerliczówną (pseudonim „Grażyna“) — lat 23 — aby z ważnych przyczyn zechęwały się zgłosić do mnie.

„Bolska“ (Bolsk), znanego mi jedynie z opowiadania, upraszam, by bezwarunkowo zaraz zgłosił się do mnie w interesie wiadomej Mu sprawy i własnym. Niebezpieczeństwo bezpowrotnie minęło. Adres: Dr. Harbut, obrońca wojskowy w Krzeszowicach pod Krakowem.

MIECIU! — przebaczę wszystko, przychodzi zaraz. — Twój Tatus.

DOBRY FORTEPIAN do sprzedania. Wiadomość ul. św. Krzyża Nr. 3, III. p.

Cały Lwów w rękach polskich?

Szczegóły walk we Lwowie. — Prośby o rozejm. Prawo rabunku. — Mobilizacya.

Kraków, 7 listopada. — Jak się okazuje z wiadomości, które pośrednimi drogami przychodzą do nas, Rusini nie stoją tak dobrze we Lwowie, jak się pierwotnie wydawało. Od osoby wczoraj z tamąd przybyłej otrzymujemy następujące szczegóły o akcyi polskiej i ruskich rządach:

W nocy z 31 na 1 o godz. 2 i pół rozbroili Rusini kadry zapasowe 19 p. obr. kraj., 15 pp. 30 bat. strzelców i 41 pp. assistenz bat. Żołnierzom Polakom odebrali broń i rozpędzili, część zaś internowali w koszarach Jabłonowskich. Polacy rozpoczęli akcyę 1 b. m. o godz. 10 rano około kościoła św. Elżbiety przy zbiegu ulic Leona Sapiehy i Gródeckiej, rozbrajając poszczególne małe ruskie patroli. Na czele stanęli emisaryusze bojówki P. O. W. z Warszawy, mając do dyspozycyi około 50 ludzi, uzbrojonych w odebrane Rusinom karabiny. Węgierscy honwedzi wypowiadzieli się zrazu jako neutralni, ale z powodu starć z Rusinami w nocy z 1 na 2 wywędrowali na Węgry.

AKCYA ZACZEPNA POLAKÓW.

Około 8 wieczorem 1 b. m. cała akcyja polska zorganizowała się w szkole Sienkiewicza przy ul. Polnej. Z obrony Polacy przeszli do akcyi zaczepnej. Wieczorem wysadzono w powietrze ręcznymi granatami dwa automobile z Rusinami, którzy mieli na nich karabiny maszynowe. Wyleciało w powietrze około 40 Rusinów.

Wieczorem i w nocy Rusini przypuścili trzy ataki do szkoły, ale je zwycięsko odparto.

Rano 2 b. m. zaczęli się Polacy tłumnie zgłaszać do szeregów. Wobec takiego wzmożenia polskich sił rozpoczęto akcyę zaczepną w kierunku ulicy Gródeckiej i Leona Sapiehy. W południe Rusini prosili po raz pierwszy o zawieszenie broni i uzyskali je od 4 do 6, a potem zaś przedłużono je do godz. 9 i pół wieczorem.

ZAJĘCIE DWORCA PRZEZ POLAKÓW.

W nocy z 2 na 3 bm. Polacy odebrali Rusinom dworzec kolejowy i odtąd znajduje się on w rękach polskich. Pociągów uruchomić nie można regularnie ponieważ linia od Przemyśla do Lwowa znajduje się w rękach ruskich.

Dworzec zajęto bez wysiłku. Z tamąd ulica Gródecka posunięto się aż do kościoła św. Anny, w stronę ulicy Janowskiej do ul. Kordeckiego i ulicy Piotra Skargi na plac św. Jura, ulicą Bańskich do politechniki, zajęto kawałek Sykstuskiej do żandarmeryi, remizę tramwajową u stoku góry Kordeckiej i po górę Wielecką.

POSIŁKI DLA RUSINÓW.

W nocy z 2 na 3 b. m. przystąpili do akcyi polskiej technicy. O godz. 2 w nocy Rusini prosili ponownie o rozejm i znowu otrzymali go od godziny 4 rano do 2 popoł. W tym czasie jednak otrzymali posiłki od Złoczowa oraz nadszedł im z pomocą legion ruski z pod Stanisławowa. Podczas owego rozejmu wpadł w ręce polskie komendant ukraińców ruski pułkownik.

W niedzielę popołudniu prowadzono dalszą akcyę i zajęto Sokół ruski na ulicy Gródeckiej i posunięto się pod park jezuicki i pocztę.

Spółeczeństwo polskie utworzyło komitet, celem oczyszczenia Lwowa, do którego weszli przedstawiciele wszystkich partyj i socjaliści.

W niedzielę wydano następującą odezwę do kolejarzy:

ODEZWA LEGIONISTÓW POLSK. WE LWOWIE.

Od osoby, przybyłej wczoraj ze Lwowa, otrzymujemy następującą odezwę legionistów polskich, walczących we Lwowie, zwróconą do kolejarzy: Stoimy w ciężkiej walce z uzurpatorami władzy nad wolnym narodem polskim. W walce tej decyduje się przyszłość naszych dzieci. Nie myśmy walkę tę sprowokowali — narzucono ją nam niespodziewanie w nocy z zasadki. Pomoc Wasza w walkach na ulicach Lwowa, w walkach krwawych, lecz dla nas zwycięskich, jest niezmierniej doniosłości. Cała polska od Karpat po Bałtyk podziękuje wam za nią.

Z Waszą głównie pomocą odebraliśmy uzurpatorom główny dworzec kolejowy. Obecnie, obywałe nazywamy Was do możliwie najszybszego połączenia Lwowa z polskim Przemyślem, wzywamy Was o pomoc w dowiezieniu żywności do naszego staropolskiego Lwowa.

Niech w pracy tej nie brakuje ani jednego z Was. Każdy z Was dołożyć może cegiełkę, każdy ruch Waszej ręki zdecydować może o wyniku naszej walki! Do walki, do pracy! Niech żyje wolny Polski Naród!

Obecnie sytuacya Polaków jest niezła, mają oni w ręku dużą część miasta.

W Ręcznie polskiej stoi 130 pułk artyleryi polskiej i nieco piechoty, ale nie mogą się do Lwowa przedostać, gdyż Sznizów, Rudno i Biłohorszcze, znajdujące się po drodze są obsadzone znacznymi siłami ruskimi z silnymi oddziałami karabinów maszynowych.

Rusini prosili jeszcze po raz trzeci o rozejm i znowu go otrzymali, co było nieopatrnością ze strony polskiej, albowiem Rusini wykorzystali ten czas na sprowadzanie posiłków. Przytem nigdy nie dotrzymywali warunków rozejmu.

DEZORGANIZACYA I RABUNKI.

W szeregach ruskich szerzy się już dezorganizacya, chłopci uciekają z posterunków, lecz na razie ściągają ich z powrotem dobrze zorganizowana żandarmerya ruska.

Rusini zrabowali wiele kas rozmaitych urzędów mają pieniądze, które rozdali się rozmaici przywódcy. Ale i ludzi swoich płacą dobrze, gdyż hajdamacy otrzymują po 12 kor. dziennie, wikt i wolną rękę w rabunku. To też wieczorem na ulicach Lwowa rabują chłopci bez najmniejszej przeszkody z niczyjej strony.

Sztab ruski mieści się ciągle w Narodnym domu, obstawionym wojskiem. Posiłki ściągają do Lwowa automobile i furgankami. W ten sposób ślą je do Przemyśla.

ROZKAZ MOBILIZACYJNY RUSINÓW.

Ostatnio ogłosili Rusini rozkaz mobilizacyjny dla wszystkich mężczyzn do lat 35 i wydali odezwę, w których twierdzą, że Polacy uczynili zamach na ich stan posiadania, wobec czego z ich strony należy się Polakom odwet. Za cel swoich zakusów zaborezych obrali Rzeszów, ale pragną się posunąć dalej jeszcze.

Walki we Lwowie.

Lwów, 7. listopada. — Walki trwają w dalszym ciągu. Prawie całe miasto odebrane Ukraińcom. Z pomiędzy Polaków zabitych i rannych jest ogółem do 300 ludzi, w tem sporo akademików.

Wszyscy wyczekują pomocy z zachodu, uważając że usunięcie przemocy band ukraińskich przy pomocy jakiejś takiej regularnej siły zbrojnej będzie rzeczą bardzo łatwą.

Rada narodowa ruska wozwała ludność, by uziębła się w siekiery. Starorusini zachowują wobec Polaków neutralność.

W piątek rano we Lwowie zastrzeleni zostali na ulicach Lwowa: 17 letni Józef Foksa, zarobnicza Katarzyna Ziemby, zarobnicza Apolonia Kruszelnicka, Michalina Wawrzykowa, żona pisarza kolejowego. Kazimiera Sojkowa, legionista Władysław Granat lat 23 (około gmachu politechniki), podurzędnik kolejowy Aleksander Strzygowski, lat 52.

Ukraińskim komendantem Lwowa jest pułkownik Mykoła Marynowycz, a jego zastępcą Seńko Iwan Garuk.

Namiestnik hr. Huyn oddał urządowanie w namiestnictwie ukraińskiemu radcy dworu Decykiewiczowi.

Arcyksiążę Wilhelm, jak donosi „Dilo“, oddał się do dyspozycyi ukraińskiej rady narodowej i maszeruj ze „strilcami“ do Lwowa.

Odzyskanie Lwowa.

Jarosław (P. B. K.). Osoby, które wyjechały w środę rano ze Lwowa i przejeżdżały przez Jarosław, opowiadały, że cały Lwów, z wyjątkiem ul. Akademickiej i Uniwersyteu, ma być już w rękach polskich.

Dziś też panuje we Lwowie większy spokój, strzelanina osłabia znacznie, natomiast we wtorek miała tam być większa strzelanina.

W Żurawicy jest spokój. Miejscowość ta jest w rękach polskich. Polaki pociąg pancerny, który wy-

jechał z Krakowa, ruszył wczoraj po południu z Jarosławia w stronę Żurawicy.

Walki w Przemyślu.

Przemyśl, 7 listopada. — Rusini, rozporządzający tu znacznymi siłami, rozdają broń i amunicyę chłopom na wsi. Podczas wczorajszych starć padło 4 Ukraińców, jeden legionista zabity, 1 ranny. Rusini przeszli na lewy brzeg Sanu. Rusini spodziewają się pomocy od armii Boehm-Ermollego, która wyszła z Czerniowiec.

Osoby przybyłe z Przemyśla komunikują, że wczoraj nad brzegiem Sanu toczyła się formalna walka między Polakami i Rusinami. Rusini usiłowali przeprawić się przez San i zająć Zaszanie. Przedsięwzięcie to im się nie udało. Podobno miało być kilku zabitych i rannych po obydwu stronach walezących.

W Stanisławowie spokój.

Osoba wiarygodna, przybyła ze Stanisławowa, opowiada, że w Stanisławowie i przyległej części kraju panuje spokój. W Stanisławowie władzę objęli Rusini. Polacy jednak organizują się oddzielnie. Starć narodowościowych niema. Wszystkie wiadomości o przybyciu do Stanisławowa wojsk amerykańskich czy polsko-amerykańskich są niestety wierutną bajką. Tak samo nie było ich dotąd w Czerniowcach, dokąd wkroczyli jedynie Rumuni.

Jarosław w rękach polskich.

Jarosław (P. B. K.). Godzina 8 wieczór: W mieście panuje zupełny spokój i porządek; miasto jest w pełnej władzy polskiej. W powiecie przysłał gdzieś do wykroczeń, zwłaszcza w Próchniku. Pociągi, jadące z Jarosławia w stronę Przemyśla, docierają do Zaszania, będącego w rękach polskich. Ukraińcy codziennie próbują przejść przez rzekę, ale usiłowania nie udają się.

Połączenie kolejowe ze Lwowem odbywa się w ten sposób, że w obrębie Przemyśla trzeba przesiadać się i przejść pas zniszczonego toru. Przechodzących poddają Rusini ścisłej rewizyi osobistej.

CO SLYCHAĆ W STRYJU? Rusini objęli władzę ale siły ich nieznaczne. Zrabowano magazyny i szpitale. Wobec zupełnej słabości sił ruskich jest obawa, że na Stryj napadną bandy od Lawocznego i Madziarzy z Ukrainy powracający. Polacy są przekonani, że po uwolnieniu Lwowa z „władzą“ ruską w Stryju da się zrobić porządek w ciągu pół godziny bez rozlewu krwi. „Władza“ tu już dziś jest najzupełniej zdyskredytowana. Błaga ona Lwów o posiłki. Lwów zaś telegrafuje do Stryja o pomoc.

DRGHOBYCZ zajęty przez Rusinów, którzy gotują się do wyprawy na Borysław.

Napad Rusinów na transport żołnierzy włoskich.

Jarosław (P. B. K.). Z Sokala nadeszła tu następująca wiadomość: Z Ukrainy jechał pociąg, wiozący 500 żołnierzy włoskich i Tyrolczyków, powracających z Ukrainy. W Sokalu na ten transport napadli Rusini, zabili dwóch żołnierzy, kilku rannych, a cały transport tak obrabowali, że nawet żołnierzom pozabierali chleb. Transport ma w ciągu nocy przez Jarosław ruszyć dalej ku zachodowi.

Czesi rozbrajają żołnierzy polskich!

Cieszyn. (PBK) Żołnierze polscy wracający przez Bogumina z państwa czesko-słowackiego są rozbrajani wbrew układom czesko-polskim, gwarantującym wolny przejazd wojsk z uzbrojeniem.

Górnicy wyrzucają inżynierów czeskich.

Cieszyn. (PBK) Górnicy w Zagłębiu węglowym są ogromnie wzburzeni pretensjami Czechów do Śląska cieszyńskiego. Nie chcą oni wydać ani pięćdziesiąt procent Śląska, w Łazach i Suchej dolnej, gminach o większości polskiej, jednak z czeskim wydziałem gminnym,

górnicy zastrajkowali, wyrzucili inżynierów i urzędników Czechów, znanych agitatorów czeskich, na granicy Zagłębia węglowego.

Zamach Czechów na Bogumina.

Cieszyn (P. B. K.). Mimo ugody polsko-czeskiej, podpisanej wczoraj w Morawskiej Ostrawie, zgłosił się wczoraj wieczór do komendy stacyjnej czeski major z Prażi z rozkazem, że ma objąć komendę stacyjną na dworcu bogumińskim. Rada narodowa, zawiadomiona o tem, kazała komendantowi stacji odprawić majora.

Twarde warunki pokojowe dla Niemiec.

Berlin (Wolff). Stany Zjednoczone w odpowiedzi, udzielonej Niemcom, oświadczyły, że rządy koalicyi wyraziły gotowość zawarcia pokoju z Niemcami na podstawie warunków Wilsona, z zastrzeżeniem, że koalicya z pełną swobodą będzie interpretowała sprawę t. zw. wolności mórz, interpretując, zaś niemiecką częściowo odrzuca.

Poza tem Wilson przypomina, że według jego wa-

runków pokojowych obsadzone przez Niemców obszary muszą być nie tylko opróżnione i oswobodzone, ale także odbudowane. Rządy koalicyi są zdania, że co do znaczenia tych warunków nie może być żadnej wątpliwości. Rozumieją one to tak, że Niemcy mają dać odszkodowanie za wszystkie szkody, wyrządzone ludności cywilnej koalicyi i jej mieniu na lądzie, na morzu i w powietrzu.

Austriacy podsycają ruch bolszewicki w Królestwie.

Warszawa (Pol. Ag. tel.). Ustupujący z Zagłębia Austriacy zaczęli spekulować ogromnymi zapasami żywności i towarów, nagromadzonych na Granicy, w liczbie 60 wagonów. Tłum n. p. kupował krowy po 200 koron. Kilka wagonów owiec wypuszczono do lasu. Brał, kto chciał. Kilku legionistów, obecnych na stacyi w Granicy, interweniowało. Przejeżdżający minister Minkiewicz wydał szereg zarządzeń. Zaczęły się walki. Z Dąbrowy przybył oddział legionistów w liczbie 30, który urządził obławę po lesie. Dnia 4 listopada padło 6 osób, między innymi jeden oficer legionów. W rezultacie udało

się odeprzeć tłumy, chcące rabować na stacyi. — Wzburzenie jednak nie ustaje. W Dąbrowie powstały po niektórych kopalniach sowiety robotnicze.

ELEKTROWNIA MIEJSKA w Krakowie przyjmie natychmiast kilkunastu robotników niekwalifikowanych na stałą robotę przy dobrem wynagrodzeniu. Apropozycya na miejscu.

Wydawca: W zastępstwie Spółki Wydawniczej „Editor“ Jerzy Konarski. — Redaktor odpowiedzialny: Jan Stankiewicz. — Drukarnia i stereotypnia Eugeniusza i Dra Kazimierza Kozińskich w Krakowie, ul. Karmelicka 16, telefon 315.